

15-08-2022 ΟΡΘΡΟΣ

.† Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπε-
ραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. Ὡχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει, τὴν παρθενίαν
ἐφύλαξας. Ἐν τῇ Κοιμήσει, τὸν
κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε.
Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ
ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς καὶ ταῖς πρε-
σβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν. (ἐκ γ')

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν, Κάθισμα.

Ὡχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαυΐδ, τίς ἡ παροῦ-
σα Ἑορτή; Ἦν ἀνύμνησα φύσιν, ἐν

τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγα-
τέρα θεόπαιδα καὶ Παρθένον, με-
τέστησεν αὐτήν, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν
μονάς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἄνευ
σπορᾶς γεννηθείς· καὶ διὰ τοῦτο
χαίρουσι, μητέρες καὶ θυγατέρες,
καὶ νύμφαι Χριστοῦ, βοῶσαι· Χαῖ-
ρε, ἡ μεταστᾶσα, πρὸς τὰ ἄνω βα-
σίλεια.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν, Κάθισμα.

Ὡχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ πάντιμος χορός, τῶν σοφῶν
Ἀποστόλων, ἡθροίσθη θαυμαστῶς,
τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά
σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε Πανύ-
μνητε· οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν
Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὴν Μετάστα-
σιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες·
ἦν πίστει ἐορτάζομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ὡχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ἐν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις
ἄσπορος· ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νέ-
κρωσις ἄφθορος· θαῦμα ἐν θαύμα-
τι διπλοῦν, συνέδραμε Θεοτόκε·
πῶς γὰρ ἡ ἀπείρανδρος, βρεφο-
τρόφος ἀγνεύουσα; πῶς δὲ ἡ Μη-
τρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα;
Διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι·
Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί·

τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου * πολλὰ πολε-
μεῖ με πάθη· * ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλα-
βοῦ, * καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, * αἰσχύνθητε
ἀπὸ τοῦ Κυρίου· * ὡς χόρτος γάρ,
πυρὶ * ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δίς)
Δόξα.

Ἀγίω Πνεύματι * πᾶσα ψυχὴ
ζωοῦται, * καὶ καθάρσει ὑφούται,
* λαμπρύνεται, * τῇ τριαδικῇ μο-
νάδι * ἱεροκρυφίως.
Καὶ νῦν.

Ἀγίω Πνεύματι, * ἀναβλύζει τὰ
τῆς χάριτος ῥεῖθρα, * ἀρδεύοντα, *
ἅπασαν τὴν κτίσιν * πρὸς ζωογονί-
αν.

Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου
ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (δίς)

Στίχ. Ἄκουσον, Θύγατερ, καὶ ἴ-
δε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπι-
λάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴ-
κου τοῦ πατρός σου καὶ ἐπιθυμή-
σει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου
ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεη-
θῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ...

Ἀμὴν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω
τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύρι-
ον.

Ἀινεσάτω πνοὴ... πᾶσα τὸν Κύ-
ριον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ κα-
ταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως
τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· **Γ**οφία· ὀρθοί· ἀ-
κούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· **Ε**ιρήνῃ πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· **Ε**κ τοῦ κατὰ Λουκᾶν
ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.
(α' 39-49, 56).

Ὁ διάκονος· **Π**ρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

*Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώ-
σκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.*

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀνα-
στᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν
ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰ-
ούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἑλι-
σάβητ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ
Ἑλισάβητ τὸν ἄσπασμόν τῆς Μα-
ρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ
κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύ-
ματος Ἁγίου ἡ Ἑλισάβητ, καὶ ἀνε-
φώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν·
Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐ-
λογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας
σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλ-
θῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς
με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ
τοῦ ἄσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά
μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλ-
λιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μα-
καρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τε-
λείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ
παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ·
Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ
τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέ-
βλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς
δούλης αὐτοῦ· ἰδου γὰρ ἀπὸ τοῦ
νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενε-
αί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ

Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὥσεί μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

*Ὁ Προεστὼς ἡ ὁ Ἀναγνώστης
τὸν Ν' ψαλμόν, χύμα.*

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ

προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Δόξα.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. *Τὸ αὐτό,*

ἢ τὸ ἐξῆς, ὡς ἐν Ἀγίῳ Ὁρει.

Ταῖς τῆς Παναχράντου * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

*Εἶτα τὸ πεντηκοστάριον
στιχηρὸν ἰδιόμελον.*

Ἦχος πλ. β'. Βύζαντος.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ὅτε ἡ Μετάστασις, τοῦ ἀχράντου σου σκήνου ἡῦτρεπίζετο, τότε οἱ Ἀπόστολοι, περικυκλοῦντες τὴν κλίνην, τρόμῳ ἐώρων σε· καὶ οἱ μὲν ἀτενίζοντες τῷ σκήνει, θάμβει συνείχοντο· ὁ δὲ Πέτρος σὺν δάκρυσιν ἐβόα σοι· ὦ Παρθέने, ὁρῶ σε τρανῶς ἠπλωμένην ὑπτίαν, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, καὶ καταπλήτομαι, ἐν ᾗ ἐσκήνωσε τῆς μελλούσης ζωῆς ἡ ἀπόλαυσις. Ἀλλ' ὦ ἄχραντε, ἰκέτευε ἐκτενῶς τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, τοῦ σῶζεσθαι τὴν πόλιν σου ἄτρωτον.

Κῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... **Ἀ**μήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Εἴτα ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες·

ὁ ἀμέτὰ τῶν Εἰρμῶν

Κανὼν πρῶτος,

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Πεποικιλμένη τῇ θεῖα δόξῃ, ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλεὲς Παρθέने μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς, ἐξαρχούσης Μαριάμ, μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων, τῷ σῷ ἄδοντας Μονογενεῖ, ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται. (δς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμφεπονεῖτο αὐτῶν τάξις, οὐρανοβάμων ἐν Σιών τὸ θεῖον σῶμά σου· ἄφνω δὲ συρρέουσας, τῶν Ἀ-

ποστόλων ἡ πληθὺς, ἐκ περάτων Θεοτόκε, σοὶ παρέστησαν ἄρδην· μεθ' ὧν ἄχραντε, σοῦ τὴν σεπτὴν, Παρθέने μνήμην δοξάζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἤρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἀγνή, Θεὸν κύησας· ὅμως μιμουμένη δέ, τὸν ποιητὴν σου καὶ Υἱόν, ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις, τοῖς τῆς φύσεως νόμοις· διὸ θνήσκουσα, σὺν τῷ Υἱῷ, ἐγείρη διαιωνίζουσα.

Κανὼν δεύτερος.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων· καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὴν Κοίμησιν. (δς)

Τροπάρια.

Δόξα.

Παρθένοι νεάνιδες, σὺν Μαριὰμ τῇ Προφήτιδι, ὠδὴν τὴν ἐξόδιον, νῦν ἀλαλάξατε· ἡ Παρθένος γάρ, καὶ μόνη Θεοτόκος, πρὸς λῆξιν οὐράνιον, διαβιβάζεται.

Καὶ νῦν.

Ἀξίως ὡς ἔμψυχον, σὲ οὐρανὸν ὑπεδέξαντο, οὐράνια Πάναγνε, θεῖα σκηνώματα· καὶ παρέστηκας, φαιδρῶς ὠραῖσμένη, ὡς νύμφη πανάμωμος, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ἡ δημιουργικὴ, καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῇ ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Χριστέ· μόνος

γὰρ εἶ Ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Ἡ δημιουργική, καὶ συνεκτική...
Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γυναῖκά σε θνητὴν, ἀλλ' ὑπερυψῶς καὶ Μητέρα, Θεοῦ εἰδότες πανάμωμε, οἱ κλεινοὶ Ἀπόστολοι, πεφρικυΐαις ἤπτοντο χερσί, δόξη ἀπαστράπτουσαν, ὡς θεοδόχον σκῆνος θεώμενοι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπέφθασε χερσί, ταῖς ὑβριστικαῖς τοῦ αὐθάδους, τομὴν ἢ δίκη ἐπάξασα, τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, τὸ σέβας τῇ ἐμψύχῳ κιβωτῷ, δόξη τῆς Θεότητος, ἐν ᾗ ὁ Λόγος σὰρξ ἐχρημάτισεν.

Κανὼν δεῦτερος. Ὁ εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θιάσον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θιάσον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Δόξα.

Θνητῆς ἐξ ὁσφύος προαχθεῖσα, τῇ φύσει κατάλληλον Ἀγνή, τὴν ἐξοδὸν διήνυσας· τεκοῦσα δὲ τὴν ὄντως ζωὴν, πρὸς τὴν ζωὴν μεθέστηκας, τὴν θείαν ἐνυπόστατον.

Καὶ νῦν.

Δῆμος Θεολόγων ἐκ περάτων, ἐξ ὕψους Ἀγγέλων δὲ πληθὺς,

πρὸς τὴν Σιών ἠπείγοντο, παντοδυνάμῳ νεύματι, ἄξιοχρέως Δέσποινα, τῇ σῇ ταφῇ λειτουργήσונτες.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ἡ Ὑπακοή. Ὡχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι ἠϋδόκησε. Μακάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτός, πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ὡχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Ὁ Οἶκος.

Τείχισόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ τεῖχος τοῦ κόσμου ἀνυμνήσαι τολμῶ, τὴν ἄχραντον Μητέρα σου· ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν με· σὺ γὰρ βοᾷς, τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι

γλῶτταν, προφοράν, λογισμὸν ἀκαταίσχυντον· πᾶσα γὰρ δόσις ἐλάμφεως, παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῆς σεβασμίας Μεταστάσεως τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχ. Οὐ θαῦμα θνήσκειν κοσμοσώτειραν Κόρην,
Τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκός.

Ζῇ ἀεὶ Θεομήτωρ, κἂν δεκάτῃ θάνε πέμπτῃ.

Ἦς ταῖς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Ψάλλονται

ἀπὸ τῆς 15ης μέχρι τῆς

23ης Αὐγούστου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄

Πεποικιλμένη * τῇ θείᾳ δόξῃ * ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλεής, * Παρθέने, μνήμη σου * πάντας συνηγάγετο * πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς, * ἐξαρχούσης Μαριὰμ * μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων, * τῷ σῷ ἄδοντας μονογενεῖ· * Ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄

Ἡ δημιουργικὴ καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάντων * Θεοῦ σοφία καὶ δύνამις, * ἀκλινῇ, ἀκράδαντον * τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον, * Χριστέ· * μόνος γὰρ εἶ ἅγιος, * ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

ᾠδὴ δ΄

Ῥήσεις προφητῶν καὶ αἰνίγματα * τὴν σάρκωσιν ὑπέφηναν * τὴν ἐκ Παρθένου σου, Χριστέ, * φέγγος ἀστραπῆς σου * εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξελεύσεσθαι· * καὶ φωνεῖ σοι ἄβυσσος * ἐν ἀγαλλιᾷσει· * Τῇ δυνάμει σου δόξα, φιλόανθρωπε.

ᾠδὴ ε΄

Τὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος * τῶν ἀρετῶν σου, Χριστέ, διηγῆσμαι· * ἐξ αἰδίου γὰρ δόξης συναΐδιον * καὶ ἐνυπόστατον λάμπας ἀπαύγασμα, * παρθενικῆς ἀπὸ γαστρού, * τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ * σωματωθεὶς ἀνέτειλας ἥλιος.

ᾠδὴ στ΄

Ἀλιον, ποντογενές, * κητῶν ἐντόσθιον πῦρ * τῆς τριημέρου ταφῆς σου * τὸ προεικόνισμα, * οὗ Ἰωνᾶς ὑποφύτης ἀναδέδεικται· * σεσωσμένος γάρ, ὡς καὶ προὔπεπωτο, * ἀσινῆς ἐβόα· * Θύσω σοι μετὰ φωνῆς * αἰνέσεως, Κύριε.

ᾠδὴ ζ΄

Ἰταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρὶ * θεῖος ἔρως ἀντιταττόμενος * τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε, * τῷ θυμῷ δὲ ἐγέλα, * θεοπνεύστῳ λογικῇ * τῇ τῶν ὁσίων τριφθόγγῳ λύρᾳ * ἀντιφθεγγόμενος * μουσικοῖς ὀργάνοις * ἐν μέσῳ φλογός· Ὁ δεδοξασμένος * τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄

Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Φλόγα δροσίζουσαν ὁσίους, * δυσσεβεῖς δὲ καταφλέγουσιν * ἄγγελος Θεοῦ * ὁ πανσθενὴς ἔδει-

ξε παισί· * ζωαρχικὴν δὲ πηγὴν *
εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον, * φθορὰν
θανάτου * καὶ ζωὴν βλυστάνουσαν
τοῖς μέλπουσι· * Τὸν δημιουργὸν
μόνον ὑμνοῦμεν * οἱ λελυτρωμένοι
* καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν
ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ σπιχολογεῖται.

Ὡδὴ θ' Ἦχος α'.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν
σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Ὁ εἰρμός.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι,
ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε· παρθε-
νεύει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνη-
στεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον
Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα,
σώζεις αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονο-
μίαν σου.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν
σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι,
ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε· παρθε-
νεύει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνη-
στεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον
Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα,
σώζεις αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονο-
μίαν σου.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν
σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Ἐξίσταντο Ἀγγέλων αἱ δυνά-
μεις, ἐν τῇ Σιών σκοποῦμεναι, τὸν
οἰκεῖον Δεσπότην, γυναικείαν ψυ-
χὴν χειριζόμενον· τῇ γὰρ ἀχράντως
τεκούσῃ, υἱοπρεπῶς προσεφώνει·
Δεῦρο σεμνή, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ συν-

δοξάσθητι.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν
σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Κυνέστειλε χορὸς τῶν Ἀποστό-
λων, τὸ θεοδόχον σῶμά σου, μετὰ
δέους ὁρῶντες, καὶ φωνῇ λιγυρᾷ
προσφθεγγόμενοι· Εἰς οὐρανίους
θαλάμους, πρὸς τὸν Ὑῖον ἐκφοιτῶ-
σα, σώζεις αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν κλη-
ρονομίαν σου.

Κανὼν δεῦτερος.

Ἦχος δ' Ἐμεγαλυνάριον,

Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρ-
θένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς
ἡ Παρθένος ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς
εἰς τὰ ἄνω.

Ὁ εἰρμός.

Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρ-
θένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς
ἡ Παρθένος ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς
εἰς τὰ ἄνω.

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ
πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πα-
νηγυριζέτω δέ, αὐλῶν νόων φύσις
γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν Μετάστασιν
τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαί-
ροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή
ἀειπάρθενε.

Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρ-
θένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς
ἡ Παρθένος ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς
εἰς τὰ ἄνω.

Δεῦτε ἐν Σιών, τῷ θείῳ καὶ πί-
ονι, ὅρει τοῦ ζῶντος Θεοῦ, ἀγαλλι-
ασώμεθα, τὴν Θεοτόκον ἐνοπτριζό-
μενοι· πρὸς γὰρ τὴν λίαν κρείττο-
να, καὶ θειοτέραν σκηνήν, ὡς Μη-
τέρα, ταύτην εἰς τὰ Ἅγια, τῶν Ἀ-
γίων Χριστὸς μετατίθησι.

Δόξα.

Δεῦτε οἱ πιστοί, τῷ τάφῳ προσέλθωμεν, τῆς Θεομήτορος, καὶ περιπτυξώμεθα, καρδίας χεῖλη ὄμματα μέτωπα, εἰλικρινῶς προσάπτοντες· καὶ ἀρυσώμεθα, ἱαμάτων, ἄφθονα χαρίσματα, ἐκ πηγῆς ἀενάου βλυστάνοντα.

Καὶ νῦν.

Δέχου παρ' ἡμῶν, ὠδὴν τὴν ἐξόδιον, Μῆτερ τοῦ ζώντος Θεοῦ· καὶ τῇ φωτοφόρῳ σου, καὶ θείᾳ ἐπισκίασον χάριτι· τῷ βασιλεῖ τὰ τρόπαια, τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ, τὴν εἰρήνην, ἄφεςιν τοῖς μέλπουσι, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν βραβεύουσα.

Καταβασία. Ὡδὴ θ'.

Αἰ γενεαὶ πᾶσαι * μακαρίζομέν
σε *

τὴν μόνην Θεοτόκον.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι * ἐν σοί, Παρθέने ἄχραντε· * παρθενεύει γὰρ τόκος * καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. * Ἡ μετὰ τόκον παρθένος * καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, * σῶζοις αἰεὶ, * Θεοτόκε, * τὴν κληρονομίαν σου.

*Συναπτὴ μικρά,
μεθ' ἣν ἐκφώνησις·*

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ
Ἐξαποστειλάριον. Ὡχος γ'.

Απόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Ὑῖε καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

(ἐκ γ')

ΑΙΝΟΙ
Ὡχος δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

*ψάλλομεν Σπυχηρὰ προσόμοια γ',
δευτεροῦντες τὸ α'.*

Ὡχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. α'. **Αἰ**νεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγάλλονται, καὶ Ἀγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα· πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ὠδὴν σοι ἐξόδιον, προσφωνοῦσα τῇ Μητρί, τοῦ τῶν ὄλων δεσπόζοντος, ἀπειρόγαμε, Παναγία Παρθέने, ἡ τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων ῥυσαμένη, προγονικῆς ἀποφάσεως.

Στίχ. β'. **Αἰ**νεῖτε αὐτόν ἐν ἡχῷ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, ...

Στίχ. γ'. **Αἰ**νεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Εκ περάτων συνέδραμον, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, θεαρχίῳ νεύματι τοῦ κηδεῦσαί σε· καὶ ἀπὸ γῆς αἰρομένην σε, πρὸς ὕψος θεώμενοι, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων σοι· Χαῖρε ὄχημα, τῆς Θεότητος ὅλης· χαῖρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω, τῷ τοκετῷ σου συνάψασα.

Στίχ. 8'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν ζωὴν ἣ κυήσασα, πρὸς ζωὴν μεταβέβηκας, τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου τὴν ἀθάνατον, δορυφορούντων Ἀγγέλων σοι, Ἀρχῶν καὶ Δυνάμεων, Ἀποστόλων Προφητῶν, καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεχομένου τε, ἀκηράτοις παλάμαις τοῦ Υἱοῦ σου, τὴν ἀμώμητον ψυχὴν σου, Παρθενομήτορ Θεόνυμφε.

Δόξα. Καὶ νῦν. *ῥΗχος πλ. β'.*

Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Θεοτόκε Μῆτερ τῆς ζωῆς, νεφέλαι τοὺς Ἀποστόλους, αἰθερίους διήρπαζον· καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὁμοχώρους παρέστησαν, τῷ ἀχράντῳ σου σώματι· οἱ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, μελωδοῦντες ἀνεβρόων· Χαῖρε κεχαριτωμένη, Παρθένε Μῆτερ ἀνύμφευτε, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Μεθ' ὧν ὡς Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Καὶ εὐθὺς ᾠάλλεται
εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον*

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΠΛ. Β'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ

Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἵρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἵρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῶ σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδασόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός,
Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός,
Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός,
Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει, τὴν παρθενίαν
ἐφύλαξας. Ἐν τῇ Κοιμήσει, τὸν
κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε.
Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ
ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς καὶ ταῖς πρε-
σβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

*Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·*

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β' (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶ-
σα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν
εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐ-
τοῦ ἐν ἁγαλλιάσει. (Ψθ' 1-2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
* Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ,
αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (Ψθ' 14)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτό-

κου...

Στίχ. γ'. Καθάπερ ἠκούσαμεν,
οὕτω καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει Κυρίου
τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. (μζ' 9)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτό-
κου...

Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τό-
πος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον
αὐτοῦ ἐν Σιών. (οε' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτό-
κου...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτό-
κου...

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτήν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'.

Ἦχος β' (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύ-
λας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώ-
ματα Ἰακώβ. (πστ' 2)

ᾤωσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἁ-
γίοις θαυμαστός, * ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη
περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ'
3)

ᾤωσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγί-
οις ...

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν
αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. (μζ' 9)

ᾤωσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγί-
οις ...

Στίχ. δ'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμή-
ματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ
Θεοῦ· ἡγήασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ
Ὑψιστος. (με' 5)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις ...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * εἰς ὧν τῆς ἁγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡμᾶς.

*Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.*

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠδὴ α' (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. **Ε**τοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου. (ρζ' 2)

Εν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν...

Στίχ. β'. **Τ**ί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; (ριε' 3)

Εν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν...

Στίχ. γ'. **ὦ** Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου. (ριε' 7)

Εν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν...

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠδὴ β'.

(Ὅταν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. ᾠδὴ α'.

Εν τῇ Γεννήσει, τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας. Ἐν τῇ Κοιμήσει, τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρούμενη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις * ἀκοίμητον Θεοτόκον * καὶ προστασίαις * ἀμετάθετον ἐλπίδα * τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν. * ὥς γὰρ ζωῆς μητέρα * πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν * ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς ἑορτῆς.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἑορτῆς.

Προκείμενον. ᾠδὴ γ'.

Ὠδὴ τῆς Θεοτόκου (Λουκ. α').

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. **Ὅ**τι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμόν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἐαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἐαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.

Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχος πλ. δ'.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου.

Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς ἐορτῆς (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Εκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὁ εἰρμὸς θ' ὧδ' ἡς τοῦ ἀ' κανόνος. ᾠχος α'.

Αἰ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι, ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε· παρθε-

νεύει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον Παρθένης, καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σῶζοις ἀεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Κοινωνικόν. ᾠχος δ'.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν. ᾠχος β'.

ᾠχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Αμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς Κυρίου, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα, ἁλληλούϊα, ἁλληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν.

ᾠχος β'.

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρίς)

Ἀπόλυσις

*Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη
στὸν I.N. Ἀγίου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.*